

mand, om jeg ogsaa skal motivere det andet Andragende, som er foreslaaet henvist til en anden Minister.

Formanden: Det kan den ærede Ordfører gøre, som han ønsker.

Ordføreren (Jens Busk): Der er kun et Andragende endnu, og det er foreslaaet henvist til Landbrugsministeren. Det er Andragende Nr. 7, fra Fugleværneforeningen „Svalen“ om Fredning af Smaaafugle, og det gaar ud paa 3 Ting, for det første, at Handel med Smaaafugle, ogsaa af Finke- og Dompapslægten — en Handel, der nok nu er tilladt i Henhold til Jagtløvens § 17 — forbydes, for det andet, at Indførsel af de her i Landet fredede Smaaafugle som Handelsartikel forbydes, og for det tredje, at Indførselsforbudet, saafremt det vedtages, ligeledes omfatter de fredede Smaaafugles Skind og Fjer til Pynt. Det er der vel nogle Damer, der ikke ville holde af, naar de ikke kunne gaa med disse Fjer i Hattene, men det er der jo ingen Ulykke ved. Disse Smaaafugle ere jo til Glæde for mange Mennesker, og vi kunne ikke se, at de ere til nogen Skade — tværtimod har vist det ærede Medlem for Eshjerg (Bluhme) Ret i, at de mange Gange gøre ligefrem Gavn, ogsaa for Landbruget. Vi have derfor i Udvalget ment, at dette Andragende er velbegrundet, og vi ere enige om at henvise det til den ærede Landbrugsministers Overvejelse. Flere Indstillinger er der ikke, jeg paa Udvalgets Vegne har at anbefale. Det Andragende, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Harald Jensen) har stillet Forslag, og som angaar Ministeren for offentlige Arbejder, maa jeg først høre det ærede Medlem motivere, inden jeg omtaler det, og maaske kan den ærede Minister give det ærede Medlem Svar, saa jeg i denne Sag kan skaane mig.

Harald Jensen: Min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og jeg have tilladt os at foreslaa at henvise et af disse Andragender. Min Partifælles Navn er af en Fejltagelse ikke kommet med, hvilket jeg herved retter. Naar vi have foreslaaet dette Andragende henvist, er Grunden den, at vi gerne vilde høre den højtærede Ministers Mening om denne Sag. Andragendet har jo, som den ærede Ordfører oplyste, været hos den højtærede Minister, og jeg haaber, den højtærede Minister har set noget paa det. Forholdet er dette, at

der i Aarhus og for øvrigt, saa vidt jeg ved, ogsaa her i København arbejder en lille Afdeling af Statsarbejdere under ganske lignende Forhold og til Dels paa samme Værksteder eller i alt Fald i nøje Forbindelse med Statsbanernes Værksteder, men at de arbejde under Vilkaar, der ikke ere undergivne de samme Fordøle som de øvrige Arbejdere. Deres Lønningsforhold o. s. v. er der ikke noget at sige til; det klage disse Folk ikke over, men de klage over, at de f. Eks. ikke kunne blive Medlemmer af Sygekassen, saaledes som Statsbanernes Arbejdere ellers kunne. Som Medlemmer af Sygekassen vilde de ved at betale et Bidrag dertil have fri Læge baade for dem selv og deres Familie; og de ville have $\frac{9}{10}$ af Medicinen frit; det er jo en overordentlig stor Fordøle, de saaledes ere afskaarne fra, og jeg synes ikke, der er nogen rimelig Grund til, at disse Arbejdere, der dog ikke ere ret mange, ikke kunne faa Del i disse Goder. Ligeledes ere de uheldig stillede med Hensyn til Pensionsret; thi endskønt deres Forhold ere ganske de samme som Statsbaneværkstedernes Arbejdere, og de, som sagt, arbejde i en vis Forbindelse med dem, have de heller ikke paa dette Omraade de Fordøle, som Statsbanearbejderne have. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister, om han ikke kunde tage under Overvejelse at ændre dette Forhold, saaledes at disse Arbejdere, der, som sagt, kun ere faa i Tal, kunde komme under samme Vilkaar som de øvrige Arbejdere. Jeg vil meget henstille til den ærede Minister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Philipsen: Det ærede Udvalg og dets meget fortræffelige Ordfører fortjene sikkert overmaade megen Tak for den Interesse, hvormed de have omfattet det vigtige Spørgsmaal om Voldgift i Arbejdsstridigheder. Udvalgets Indstilling om at henvise dette Spørgsmaal til Indenrigsministerens Undersøgelse er en saadan, som vistnok vi alle gerne stemme for. Da jeg imidlertid ikke kan tilbageholde en ret stærk Tvivl om Resultatet af denne Undersøgelse, og da tilfældige Omstændigheder have gjort, at jeg i mit Liv er kommen i forholdsvis stærk Berøring med de Spørgsmaal, som der her naturlig rejse sig, har jeg ønsket at gøre nogle Bemærkninger i denne Sag, for hvilke jeg paa kalder det høje Tings Opmærksomhed. Voldgift i industrielle Stridigheder vil sige to ganske overordentlig forskellige Ting